

Herning og Gjellerup Valgmenigheder

NUMMER 3

SEPTEMBER 2011

18. ÅRGANG

Nu vågne alle Guds fugle små.

Om sande og falske profeter, og hvad man kan gøre

Prædiken til 8. s. e. trin. Matt. 7,15-21.

Morten Kvist

“Alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn.”, siger Paulus, og det er et både markant og aldeles afgørende udsagn i kristendommen, som gør mennesket til et åndsvæsen og Gud til den, der handler med os og altså med ånd. Det er Gud, som giver mennesker sin egen ånd og driver os frem mod det, vi skal være, og hvad vi skal gøre. Med mindre der altså lige er falske profeter, som spreder falske ånder og forfører hjerterne til ligegyldighed eller ophidser dem til fanatisme og ondskab. At hjerterne let lader sig forføre i alle retninger og endda slet ikke behøver profeter, men blot egne indbilledninger om sig selv, er ikke så sjældent, som vi gerne vil tro.

Der er meget at lade sig forføre af, og der kan såmænd være nogen sandhed omtrent alle steder, så bør man ikke i en vis udstrækning lade sig forføre? Dvs. med hjertet undersøge nogle af de mange bud på, hvad det sande menneskeliv er, og hvem eller hvad Gud er. I Buddhisme, i Asatroen, i politiske ideologier, i Islam, må der vel være noget at hente, for hvem er jeg, der tør afvise så mange andre menne-

skers indsigter? Sådan spørger vi positivt og dog let bekymret os selv midt i den moderne mangfoldighed.

Når man – hverken som individ eller som kultur – kan eller tør afvise andres sandheder, deres indsigter og i sidste ende deres tro (hvilket ikke er det samme som at afvise dem som mennesker!), så spredes der nogen forvirring, ja endda en dybtstikkende nervøsitet, som det ville være godt at slippe af med. Men det kan man – eller vi – ikke, for vi har som kultur ikke længere et fælles udgangspunkt, defineret som Jerusalem, Athen og Rom.

I den situation er det ganske vanskeligt for alvor at høre Jesu advarsel mod de falske profeter. Vores egen virkelighed forvirrer os, når vi ikke har tilstrækkelig kontakt til dens grundlag. Vi ved i grunden godt, at der findes falske profeter, men vi har svært ved at få øje på dem, og vi ryster på hånden, når vi skal udpege dem. Det er jo at dømme, og at dømme forveksler vi ofte med at fordømme andre mennesker. Så foretrækker vi at tie, for hvem er jeg, som

kan dømme andre. Og har Jesus ikke selv sagt, at man skal se bjælken i sit eget øje, før man ser splinten i sin broders?

Situationen er utålelig, for så vidt vi slår os selv på munden, lige meget hvad vi siger. Når vi dømmer bliver det halvhjertet eller tavst, fordi det er politisk ukorrekt. Vi synes måske alligevel ikke rigtigt, vi har adkomst til det. Undlader vi at dømme, dvs. tage afstand fra de falske profeter og deres gerninger, svigter vi vores eget moralske grundlag. Det kan vi heller ikke rigtig leve med. Det er som at have malet sig selv op i et hjørne, og dér kan ingen blive stående. Lad os blive i billedet. Hvordan kommer man ud af det hjørne, man har malet sig selv op i? Det gør man kun ved at ødelægge noget af det, man lige har lavet. Man må træde på det malede gulv og sætte mærker, for at komme tilbage til den verden man kan leve i. Man får maling under skoene og sætter mærker i gulvet, idet man bliver nødt til at gå tilbage, hvor man kom fra.

Det svarer til, at vi nedbryder noget af det, vi synes, vi har bygget op, men som ikke duer til noget. Vi må gå tilbage til Jesu ord om de falske profeter, og til den konsekvens som Paulus drog, at vi er Guds børn i kraft af den ånd, vi får, og den vil sætte os i stand til at skelne mellem sandt og falsk, mellem godt og ondt og dermed også i stand til at skelne de falske profeter fra de sande. Vi må sandsynligvis hver især lægge noget bag os for at kunne tage Jesu ord til os, uden

Den signede dag med fryd vi ser.

at det præcist kan siges, hvad det er for hver enkelt af os. I Jesu ord ligger der en forpligtelse til at sige nej.

Hvem der har Guds ånd i hjertet i større eller mindre grad og har lagt noget bag sig, kan vi ikke sige. Vi kan ikke se på folk, om de er kristne eller ej, endsige da mere eller mindre. Der findes virkelig ingen skala at måle det på, for åndens virksomhed i de enkelte hjerter er skjult for alle andre end Gud. Vi kan ikke skelne de fromme fra de frafaldne, og forsøger man alligevel, må man begynde med at betragte sig selv som frafalden og dømme derfra.

Vi har imidlertid også andre muligheder, som trænger til at blive brugt. Den første er at lade Jesu ord lyde ved at sige dem som sine egne eller blot som et læsestykke, man har fået for i skolen. Det er vigtigt, at de bliver sagt højt og dermed får en udvendig

Dejlig er den himmel blå.

karakter, en lyd, som ikke kan overhøres. Man skal øve sig på at læse dem rigtigt, så de ligger godt i munden. Man kan evt. afprøve flere måder at gøre det på, sidde ned, stå op, skifte plads og den slags. Man skal koncentrere sig om sådanne ydre variationer, for ikke at blive forstyrret af sit hjerte, om man nu mener noget med det eller ej. Forståeligheden af Jesu ord kan man også lade ligge en tid, for den kan komme med højtlæsning nummer to eller tre eller med alderen.

En anden mulighed er at tage de kristne ritualer på sig. Det gælder selvfølgelig først og fremmest forskellige former for gudstjeneste, samt dåb og nadver. At tage dem på sig vil sige at anerkende dem som autoritative handlinger, altså handlinger, som ligger inde med en visdom, der måske endnu ikke er gået op for én. Der er ikke tale om blind autoritet, men en autoritet, som dels

hviler på foregående generationers erfaringer og dels på Jesus selv, som disse to handlinger jo går tilbage til.

De kristne ritualer og sakramenterne dåb og nadver skal man altså forlods anerkende som udtryk, der vil 'mig' noget. Selvom jeg ikke lige kan se, hvad det er, og selvom jeg forbeholder mig ret til skepsis, så må man deponere sin skepsis et øjeblik eller to; dvs. medens man læser teksten, medens man tager del i nadveren, eller medens man overværer sit barnebarns dåb eller deltager i en andagt ved en eller anden lejlighed. På samme måde som en skuespiller ikke kan arbejde med en rolle og hele tiden spørge sig selv, om man nu også mener noget med det. Det er et irrelevant spørgsmål. Rollen har autoriteten og kan netop derfor kalde på skuespillerens evner og fantasi.

På denne måde øver man sig i at stille sig selv til side. Om det virker, kan man ikke vide på forhånd, altså om man bliver from, om man drives af Guds ånd og bliver i stand til at skelne mellem de sande og de falske profeter. Det er under alle omstændigheder den rette, kristelige måde at gøre det på. Går det, som det skal, hvad vi kun kan bede om, at det gør, så vil der efterhånden eller måske endda hurtigt kunne vokse en vilje og en fornuft frem i et menneske, som vil kunne lære at skelne og turde sige det højt og tydeligt. De falske profeter skal ikke mødes med fordømmelse som mennesker, men med

åndelig modsigelse. Den skal til gengæld være så klar som overhovedet mulig.

Er der falske profeter, må vi alligevel spørge, som man kan udpege uden at have øvet sig ret meget i at stille sig selv til side? Er der med andre ord profetier og åndelighed, som strider direkte mod kristendommens ånd? Ja, der er. Alle former for ånd, som på den ene eller anden måde ophøjer mennesket til Gud. Alle former for ånd, som ikke vil kendes ved synden og ethvert menneskes begrænsning. Alle åndsformer, som ikke ærligt stræber efter sandhed og frihed vil i lyset af kristendommen fremstå som falske. Og al ånd, som skjult eller åbenbart, vil forbinde sig med magt.

På den baggrund kender vi alle til den falske profetisme fra os selv. Men vi har også alle sammen mulighed for at være profeter i det små, idet vi af Guds ånd udvælges til at vidne om den; uden anden hensigt end selv at blive oplyst og oplyse andre om Guds gavmildhed, at vi kan bære vidnesbyrd om kærlighed og sandhed, at disse kan tage bolig i vore hjerter, så vi vrides ud af os selv og bærer den frugt, som kommer af ikke at have tanke på sig selv og sine egne hensigter. På vore frugter skal vi kendes. Lad da Gud tale sådan som vi talte om det lidt tidligere. Lad frugterne blive til gavn for andre, brug os, kan vi sige til ånden, som kan gøre et menneske til en sand profet. Vi kan ikke selv påberåbe os Guds vilje, at den bor i os, og at vi derfor kommer med det gode og det

rigtige. Vi kan alene stille os til rådighed og rydde hindringer af vejen for Guds skabelse, modsige en falsk profet, idet vi husker, hvad der skaber en sand.

Således må vi både se at finde os til rette i en kultur, der kvier sig ved at hævde noget som sandt og andet som falsk og som sådan integreret i vores sprog og sind, og samtidig modsige den kultur, altså os selv, fordi vi med denne kultur er blevet relativister. Vi har svært ved at hævde, hvad vi tror på, fordi vi ikke tror særlig meget på vores egen kulturs mulighed. Vores mulighed er at pålægge os selv åndelig autoritet og at være åben for, hvad der så kan ske; at disciplinere den sunde fornuft og anvende den mod snævre egeninteresser, for at lave den nødvendige lovgivning – og kun den strengt nødvendige lovgivning. På den måde kan vi rydde hindringer af vejen og være åbne for de sande profeter. Det kunne være os selv. *Amen*

Et barn er født i Betlehem.

Folkekirken, folkekirken...

Af Morten Kvist

I føljetonen om folkekirkens fremtid var der i den forgangne måned to ret forskellige forhold, der påkaldte sig samme opmærksomhed.

For det første skrev professor Viggo Mortensen, Århus (KD d. 10.08) med henvisning til den tidligere hollandske politiker og EU-kommissær Frits Bolkestein, at europæerne har mistet troen på deres egen kultur og dens muligheder. Ifølge Bolkestein og Mortensen er årsagerne og symptomerne mange, den kulturelle udvikling i d. 20. århundrede med ødelæggende ideologier, krige, social opløsning, et forkvaklet forhold til kristendommens tale om skyld og tilgivelse, selvhad og gæld. Men under både årsager og symptomer ligger opløsningen af en europæisk enhedskultur. Vi har som kultur ikke længere et fælles udgangspunkt, defineret som Jerusalem, Athen og Rom, hvor vi fra Jerusalem har fået religionen, den grundlæggende livsforståelse, fra Athen tænkningen og den kritiske fornuft og fra Rom juraen. Vi bærer ikke umiddelbart på en forestilling om, at et sandt, frit og moralsk menneskeliv må være at finde i det lys, som kastes på os fra disse tre hovedsteder. Vi retter ikke længere blikket opad mod Golgata, Akropolis og Capitol, mod en højere autoritet,

end hvad vi selv har erfaret. Det er et grundlæggende problem i hele Europa. Vi har i 50 år ikke interesseret os meget for, at kirken og skolen i et vist fællesskab er de to institutioner, som kan tage vare på disse kulturelle lys.

Det er ikke nyheder Bolkestein og Mortensen bringer til torvs. Det bemærkelsesværdige er, at synspunktet har fremgang. Det afvises ikke som f.eks. i forbindelse med udarbejdelsen af Maastricht-traktaten, hvor al henvisning til kirke og kristendom som en forudsætning for Europa blev tiet ud. Selvom der er grund til pessimisme på Europas vegne, er der måske alligevel en begyndende besindelse på vej? Pessimismen er ved at sejre, men selv pessimisme har noget at gå ud fra.

Begravelser forsvinder fra kirken

Det andet bemærkelsesværdige forhold var, at kun 63 procent af den danske befolkning ønsker en traditionel begravelse i folkekirkelig regi (KD d.12.08). Der efterspørges moderne alternativer; fremgår det, helst uden religiøs indblanding og gerne udenfor kirken. Personligt prægede, enestående begravelseshandlinger efterspørges. Ritualet og stedet skal afspejle afdødes liv. Selvom folkekirken er villig til at imødekomme mange ønsker og er villig til at indrette sig på individualitet, kan ønsket

om moderne begravelsesformer dårligt ses som andet end en vej ud af folkekirken og dermed sandsynligvis også ud af kristendommen. Det er udtryk for det samme som Bolkestein og Mortensen med rette hævder, at vi har mistet kontakten til kulturens grundlag.

Det sætter folkekirken på arbejde, som på den ene side synes aldeles uoverkommeligt, for hvorfra skal man få den autoritet, som er i stand til at overbevise andre mennesker? Den fås kun ved, at præster og andre lader troen forme deres liv, altså Jesu tro – ikke blot deres egen – og lægger øret til kilderne igen. På den anden side er det ikke første gang i historien, at kristendommen og dens kirker har været svækkede. Oldkirkens betingelser ligner lidt vore egne.

Der er altså inspiration at hente først og fremmest i kristendommens egen historie. Folkekirkens præster (incl. undertegnede) kunne f.eks. minde sig

I østen stiger solen op.

selv og hinanden om, at kristendommen fra begyndelsen var en mysteriekult og stadig er det. At deltage i en gudstjeneste er at tage del i et mysterium, hvis formål er at forvandle det betrængte hjerte, eller det hovmodige eller selvgode (fortsæt selv), så det i stedet formes af Guds vilje. At gøre dette mysterium tilgængeligt uden at ophæve det, at føre sig selv og menigheden ind i mysteriet uden at blive bange, kræver – udover at bringe det til orde – form, teatralisk og musikalsk kunnen, sans for ritualitet. Det kunne præster og menigheder passende øve sig i. Om man slører mysteriet eller fokuserer på det, kunne lige så passende være en målestok for en gudstjenestes lødighed. Opritualisering er en vej at gå – den samme som nedpædagogisering.

For kort tid siden begravde jeg en polsk kvinde. Efter jordpåkastelsen ved graven trådte 3-5 familiemedlemmer efter tur hen til graven, kastede en skovfuld jord på, slog korset tegn for sig og hviskede, hvad jeg tror var en kort velsignelse, og trådte til side igen. Det var meget indtryksfuldt. Ikke alene en smuk gestus, men betydningsfuld, fordi de med deres handling trådte ind i ordene “Af jorden skal du igen opstå”. Havde de kun været tilskuere, var de nu i stedet deltagere. Skikken er måske katolsk. Eller blot polsk? Jeg ved det ikke. Det har ikke noget at sige. Den er under alle omstændigheder et sted at begynde og finde ind i det pulsslæg, som stadig kan høres i navnet Europa.

Efterskrift til Herning og Gjellerup valgmenigheder

Foranstående artikel har været bragt på religion.dk, som bestyres af Kristeligt Dagblad, hvor jeg lejlighedsvist skriver indlæg. Både her og andre steder har jeg givet udtryk for, at de enkelte menigheder i folkekirken skal opdrage sig selv til både at vide noget om gudstjenestens ritual og tage del i det, uden at man nødvendigvis skal kæmpe med at ransage sin egen tro. Et billede i kirken, som tiltrækker blikket, at bære et kors som smykke, fordi det er smukt, at synge trosbekendelsen, at slå korsets tegn etc. er ydre ting med rituel karakter, som også er opdragende. At tænde et lys til en lysglobe ligeledes. Mange viger imidlertid tilbage fra sådanne ydre handlinger (undtagen som turister i udlandet), netop fordi de er ydre. Mange synes ikke, de kan stå inde for dem eller er usikre på, hvad de betyder.

Hvis man imidlertid skulle holde sig til, netop hvad og hvor meget man kan stå inde for, var der ikke kommet meget kristendom ud af Jesu liv. Hans disciple (viste det sig) kunne ikke stå inde for meget af, hvad de sagde, i det omfang de overhovedet vidste, hvad de havde med at gøre. De blev del af en historie, som de først efterhånden forstod meningen med og aldrig det fulde omfang af. Den historie er tilgængelig for os som gudstjenstligt ritual, dvs. både som ord og handling. Vi bliver en del af histo-

rien, hver gang vi deltager i en kristen gudstjeneste. Med denne historie i ryggen går vi bagefter ud i verden, fra det høje til det lave. Derfor betyder det noget, om man går i kirke eller ej.

Om ydre, rituelle handlinger er der to ting at føje til: De kan for det første slå indad og styrke troen og håbet og kærligheden, endda uden at man selv ved af det. Gud skaber i det skjulte. For det andet styrkes opfattelsen af at være et kristent menneske. Eller kristendommen bliver en del af det enkelte menneskes identitet. Det første – at få styrket sin tro, håbet og kærligheden, er altid nødvendigt. Det andet – at kunne kalde kristendommen en del af sin identitet, ser ud til at være en moderne nødvendighed.

At tage del i ydre, rituelle handlinger kalder jeg i artiklen for opritualisering, som er en stræben opad og ind i kristendommen. Det modsatte er (op)pædagogisering, som er en stræben nedad og ud af kristendommen. Det betyder ikke, at man ikke må tale forståeligt, ligefremt og ud fra almenmenneskelige erfaringer. En prædiken f.eks. skulle meget gerne være forståelig. Nadvertalen i vores gudstjeneste er en bestræbelse på at gøre nadveren mere forståelig, men kan jo ikke erstatte den eller forklare dens kraft. Børnehavens ugentlige besøg i Herning Valgmenighedskirke er det samme, en bestræbelse på at vænne børnene til rummet, ritualer og salmer, så de efterhånden kommer til at forstå og være i ritualen. Det kan man godt kalde pædagogisk i den egentlige

betydning af ordet, som betyder 'at drage op' eller 'at føre et barn'.

Pædagogisering er derimod de bestræbelser, som udvander ritualet, for at gøre det så almindeligt som muligt. Ophøjelsen forsvinder. Derved kommer det til at ligne alt muligt andet, som når præsten f.eks. siger "velkommen til gudstjeneste", som om han var vært ved et arrangement. Pædagogisering er også at fortolke Jesu ord så forenklet, at kun børn kan være tilstede i dem, eller at man altid sigter efter laveste fællesnævner. Man kunne herved tro, at kristendom mest er for børn og ikke for de sagtmødige og syndere, som Jesus selv siger, og man afskriver sig nemt muligheden, for at opdage nyt om sig selv. Belastende eksempler på pædagogisering er f.eks. en friluftsgudstjeneste, hvor en præst kom cyklende ind på en scene, for at skabe en overraskelseeffekt og derpå fortolkede cyklen, som var den en af Jesu lignelser. Eller en præst deltog på et zumbahold i præstekjole, for at understrege sin egen og kristendommens almindelighed. Det er at blive i det lave. Pædagogisering er en bevidst tilsløring af forskellene på Guds rige og verdens rige, for at gøre Guds rige så tiltrækkende som muligt.

Hvordan et gudstjenstligt ritual så skal se ud står altid til diskussion. Det har ændret sig i historiens løb alt efter, hvad der var brug for, og hvordan mennesker har forstået sig selv i lyset af kristendommen. I hovedsagen går ritualet tilbage til pave Gregor d. Store (540-

Morgenstund har guld i mund.

604), som lagde den katolske messe fast. Dåb, nadver, prædiken, velsignelse, fadervor m.m. har været der 'altid'. I Danmark har både Luthers og Grundtvigs indsats afstedkommet ændringer i ritualet, f.eks. prædiken og salmesang på modersmålet, for Luthers vedkommende, for Grundtvigs trosbekendelsens status og deltagelsen i nadveren.

Idet jeg gør mig til talsmand for opritualisering, peger jeg på den vanskeligere vej. Den er ikke så imødekommende overfor dem, der føler sig lidt fremmede overfor gudstjenesten, men jo langt fra at være umulig at betræde. Til gengæld står den ikke i fare for at forråde indholdet; den holder længere og bliver lettere og lettere, medens man går.

Dette betyder ikke, at jeg nu lægger op til store ændringer i vores gudstjeneste. Jeg peger derimod på et forhold, som allerede har skabt debat og fortsat vil gøre det – også hos os. Spørgsmålet er, om folkekirkens menigheder skal leve som "Den fjerne kirke" (jf. Jørgen I. Jensen), altså tilbagetrukket i folks bevidsthed, eller om menighederne skal profilere sig, fordi de er nødt til det? Er opritualisering eller pædagogisering i så fald vejen at gå? MK

En børnesalmebog

Herning Valgmenighed har udgivet en børnesalmebog i samarbejde med friskolelærer, billedkunstner Lærke Overgaard og den nuværende 4. klasse på Herning Friskole. I bogens forord hedder det:

“Den tidlige oplæring af børn i kristendommen udenfor hjemmet er blevet vigtig, og de enkelte menigheder må selv påtage sig opgaven. Det gælder kendskab til salmer, bibelhistorie og de første skridt ind i gudstjenesten.

Idéen til denne bog er opstået i Herning Valgmenigheds bestyrelse. Den er lavet som et bidrag til den tidlige oplæring og er blevet til ud fra de erfaringer, jeg har gjort med ugentlige besøg af børnehavebørn i Herning Valgmenighedskirke, hvor også konfirmanderne deltager som

læremestre for de små. Det har vist sig, at selv ganske små børn kan lære at synge med på klassiske salmer. Denne erfaring præger udvalget af salmer.”

Bogen blev udgivet i forbindelse med en familiegudstjeneste i Herning d. 21. august, hvor børnene fra 4. klasse var inviteret.

Salmebogen kan købes i Herning Valgmenighedskirke for kr. 150,- ved henvendelse til kirketjener Peder Brændgaard. Den kan også bestilles hos Grethe Nielsen eller på hjemmesiden, til fremsendelse. Her er prisen kr. 180,-.

Det er tegningerne fra børnesalmebogen, der er brugt som illustrationer i dette nummer af kirkebladet.

MK

Morgensang i Hammerum

Den første onsdag i oktober (5/10) og november (2/11) kl. 9.15 er der morgensang i Hammerum Kirke sammen med konfirmanderne og børnene fra indskolingen på friskolen. Meningen er, at lære børnene at være tilstede i et kirkerum og gøre dem fortrolige med salmer og fortællinger. Alle er Velkomne.

MK

Allehelgen

Mange er efterhånden opmærksomme på, at Allehelgen officielt bruges som anledning til at mindes de døde.

Mange er samtidig blevet inspireret af rejser rundt omkring i verden til at indføre nye skikke ved gravene f.eks. i form af lys på allehelgensdag.

Allehelgensdag har været fejret siden 800-tallet i den vesterlandske kirke og var egentlig en festdag for de helgener, der ikke havde tilknytning til andre dage. Selvom opgøret med helgendyrkelsen var meget konsekvent med reformationen, overlevede allehelgensdag, men med et andet indhold.

Der kunne ikke længere være tale om, at helgener skulle gå i forbøn for de døde. De døde skulle mindes og æres, som dem, der var gået forud for de levende, både i verden og hos Gud. I dag kan der være grund til at gøre

opmærksom på, at de døde spiller en rolle i de levendes liv, og at Allehelgen er en god anledning til at finde ud af hvilken.

Også i Herning og Gjellerup valgmenigheder yder vi vore døde en særlig opmærksomhed på denne dag. Det sker ved, at navnene på dem, der er døde siden Allehelgen 2010, vil blive læst op.

MK

Ændring af vintermødet

Vintermødet, som tidligere hed "Midtjysk menighedsmøde", og som strækker sig tilbage til 1919, skifter navn til "Højskoledage i marts" og flyttes til første weekend i marts.

Begrundelsen er, at tiden synes at være løbet fra et møde, der strækker sig over fire dage. Vi har gennem en del år registreret faldende tilslutning til fredag aften og lørdag eftermiddag. Mange har en stram kalender og udbuddet af arrangementer er i det hele taget stort. Vi mener at handle med rettidig omhu ved at være opmærksom på disse forhold i planlægningen af mødet.

"Højskoledage i marts" vil byde på inspirerende foredrag, sang og samvær, som vi kender det. Mødet finder sted lørdag og søndag d. 3. og 4. marts 2012.

Nærmere program følger.

MK

Link til radiogudstjenesten

Søndag d. 7. august var der radio-transmission fra Herning Valgmenighedskirke.

Ved en radiogudstjeneste er der ca. 100.000 lyttere og ca. 20.000 af dem har gjort brød og vin klar, så de kan deltage i nadveren. Der var en del reaktioner, som jeg har modtaget pr. brev og som mail, og alt sammen viser det, at en sådan gudstjenesteform har sin berettigelse.

Gudstjenesten blev optaget og kan findes på hjemmesiden www.h-g-valgmenighed.dk under "Aktuelt", samt under menu-punktet "Nyt".

MK

Nyt ringeanlæg i Herning

Der er blevet installeret automatisk ringeanlæg ved Herning Valgmenighedskirke, og i den forbindelse er klokketårnet blevet renoveret. Det har betydet en lidt svagere lydstyrke og især ved bedeslagene kan det høres. Hvis nogle har bemærket en ændring i klokkeklangen, er det ganske rigtigt.

Kalender:

Mandag d. 3. oktober kl. 19.00: ***Koncert med MidtVest Pigekor i Herning Valgmenighedskirke***

Koret præsenterer det program, som de rejser til Californien med lidt senere på måneden.

Der tages entré: 50,- kr. for voksne og 25,- kr. for børn. Koncertprogrammet findes på hjemmesiden.

Lørdag d. 8. oktober kl. 10-11.30: ***Kirkelørdag for børn med familie i Hammerum kirke***

Vi indleder formiddagen i kirken, hvor Morten Kvist vil holde en kort, børnevenlig gudstjeneste. Derefter gælder det sang og samvær på Hammerumhus, indtil vi sidst på formiddagen atter går hver til sit.

Søndag d. 9. oktober kl. 10.30: ***De grundtvigske valgmenigheder i Midt- og Vestjyllands fælles efterårsmøde***

Program:

10.30 Gudstjeneste i Mariekirken ved Kurt V. Andersen

12.00 Middag i Bøvling Forsamlingshus

13.30 Fællessang med Svend Burchardt

14.00 Peter Hedegaard holder foredrag på friskolen med titlen: *Frihed det bedste guld – eller ?*

15.30 ca., afslutning og kaffe

Tilmelding til præsten eller en af de to formænd.

Tirsdag d. 11. oktober kl. 19.30:
Aften for konfirmandforældre på Hammerumhus

Konfirmandforældrene inviteres, uden konfirmander, til en aften om konfirmandundervisning og konfirmation. Der fortælles om konfirmationens oprindelse, om principperne for undervisningen og selve konfirmationen. Der bliver rig lejlighed til at stille spørgsmål. Valgmenigheden byder på kaffe og brød.

Torsdag d. 27. oktober kl. 19.30:
Syng dansk aften på Herning Friskole

Nærmere omtale følger på hjemmesiden.

Søndag d. 30. oktober kl. 16.00:
Jubilæumskoncert med Herning Korforening i Herning Valgmenighedskirke

Dirigent: Thomas Madsen.
Nærmere omtale følger på hjemmesiden.

Mandag d. 7. november kl. 19.00:
Opstart på studiekredsen i litteratur på Herning Friskole

Studiekredsen er for alle, der sammen med andre har lyst til at dele litterær viden og begejstring.

Følgende bøger vil i den kommende sæson indgå i studiekredsen:

- **7. november 2011:** Birgithe Kosovic: *Det dobbelte land*
- **16. januar 2012:** Helle Helle: *Dette burde skrives i nutid*
- **19. marts 2012:** Sofi Oksanen: *Renselse*

Alle aftner fra **kl. 19.00-21.00.**

Er du interesseret i at være medspiller i studiekredsen, der afvikles efter samme koncept som tidligere, så meld dig til på: jepsen.laura@gmail.com eller ring på 2371 2257.

Torsdag d. 17. november kl. 19.30:
Foredrag ved sognepræst Marianne Frank Larsen på Hammerum fri- og efterskole

Gud i ny nordisk litteratur

Med udgangspunkt i de nyeste romaner af Kerstin Ekman, Linn Ullmann, Robert Åsbacka og Lars Saabye Christensen vil vi se på, om Gud findes i moderne litteratur, og om mennesker kommer i berøring med ham. Det viser sig, at skjult i musik, kunst og kirke er Gud i dén grad til stede i de gode bøger – også efter år 2000.

Entré: 60,- kr. incl. kaffe og brød.

Søndag d. 4. december kl. 16.00:
Familiegudstjeneste i Herning Valgmenighedskirke

Gudstjenesten er lagt an på børn og forældre med fortælling og kendte salmer. Herning Friskoles kor medvirker under ledelse af Karen Bunk. Alle er velkomne.

Onsdag d. 7. december kl. 19.00:
***Julekoncert med MidtVest
Juniorkor og MidtVest Pigekor
i Herning Valgmenighedskirke***

Programmet bliver en blanding af kendte og ukendte advents- og julesatser iblandet fællessalmer. Det bliver en stemningsfuld koncert med 65 dygtige sangere, der vil gøre deres yderste for at skabe den rette adventsstemning. Entré: 75,- kr. for voksne og 25,- kr. for børn.

Torsdag d. 15. december kl. 14.00:
Fælles adventsmøde på Herning Friskole

Ligesom sidste år holder vi et eftermiddagsmøde for begge vore menigheder, hvor vi vil tage ordet advent for pålydende. Det betyder 'komme' og er en betegnelse for den stille, voksende forventning til højtiden på trods af mørket. Vi skal synge, høre en historie eller to og drikke kaffe.

NB! Der vil blive samkørsel fra Hammerum til arrangementet. Ring til Karen Marie Holm på tlf. 9711 6756 eller 2514 5271, hvis du gerne vil køre med.

Eftermiddagen arrangeres af Karen Marie Holm, Hans Jørn Hansen, Lis Haubjerg og Morten Kvist. Alle er velkomne.

Søndag d. 18. december kl. 14.30:
***Julekoncert med Karolinekoret i
Hammerum kirke***

Igen i år vil vi synge julen ind sammen med Karolinekoret. Vi glæder os til en stemningsfuld optakt til julen og håber,

at mange vil komme for at lytte og synge med denne eftermiddag i vores kirke. Entré: Frivillig donation.

Torsdag d. 5. januar 2012 kl. 19.00:
***Hellig Tre Konger-arrangement i
Hammerum***

Aftenen begynder i kirken med en kort, familievenlig gudstjeneste, hvorefter vi går på Hammerumhus og fortsætter med sang, leg og konkurrencer. Aftenen er tilrettelagt med henblik på konfirmanderne og deres familier. Aftenen er gratis og alle er velkomne.

H.U.F.H.'s vinterprogram

Lørdag den 12. november:
H.U.F.H. fejrer sit 100 års jubilæum

Nærmere program for jubilæumsdagen følger. Reservér dagen allerede nu og være med til en festlig fejring af H.U.F.H.'s 100 års fødselsdag.

Mandag den 5. december kl. 19.00
Gudstjeneste i Herning Valgmenighedskirke ved valgmenighedspræst Morten Kvist

Efter gudstjenesten indbydes alle traditionen tro til julebanko og fællessang på Herning Friskole.

Mandag den 9. januar kl. 19.30, Herning Friskole

En fortælleaften ledsaget af lysbilleder om Islands storslåede natur set fra en cykel ved Else Lillelund og Bjarne Jakobsen.

Mandag den 6. februar kl. 19.30, Herning Friskole

Friskoleleder Ejvind Thomsen, Øster Jølby, vil fortælle fra den nordiske mytologi. Denne aften skal vi bl.a. høre om Odin og han sønner Thor og Balder.

Mandag den 5. marts kl. 19.30, Herning Friskole

Foredrag ved museumsinspektør Esben Gravgaard: "Kodriverne på Hærvejen og deres egenart". Denne aften vil vi også komme til at trække på smilebåndet.

Mandag den 16. april kl. 19.30, Herning Friskole

H.U.F.H.'s generalforsamling.

Kalenderen opdateres løbende på Herning og Gjellerup Valgmenigheders fælles hjemmeside www.h-g-valgmenighed.dk

Redaktionen

Morten Kvist (ansh.)
hgv@post.tele.dk

Karen Marie Holm
karenmarie@holm.mail.dk

Laura Jepsen
jepsen.laura@gmail.com

Karna Søgaard
karna.soegaard@gmail.com

Lis Bareuther
lis.bareuther@herningvalgmenighed.dk

Valgmenighedernes personkreds

Valgmenighedernes præst

Morten Kvist, Nr. Allé 21 9712 0652

Herning Valgmenigheds bestyrelse

Laura Jepsen (formand), Webersvej 20 2371 2257
Lis Bareuther (næstformand), Nørregade 92 4084 1825
Niels Andersen (kasserer), Helstrupvej 58,
Snejbjerg 9716 8081
Pia Brændgaard (sekretær), Løvbakkevej 19 9713 6336
Tommy Overgaard (kirkeværge),
Haakonsgade 15 4076 1335

Gjellerup Valgmenigheds bestyrelse

Karen Marie Holm (formand),
Søndermarken 6, Hammerum 9711 6756
Karna Søgaard (næstformand),
Linåvænget 5, 7451 Sunds 9721 7314
Jørgen Lynggaard Pedersen (kasserer),
Øster Allé 26, Hammerum 9711 9301
Eva Skovhuus (sekretær), Ravnsbjergvej 4,
Gjellerup 9711 6768
Ole B. Hansen, Sønderkær 50, Gjellerup 9711 9989
Mogens Lund (Kirkeværge, uden for bestyrelsen),
Ravnsbjergvej 26, Gjellerup. 9711 9210

Ansatte

Organist:
Elena Mogensen, Gormsvej 25 6027 7591

Kirkesangere:
Poul Ross-Hansen, Sortbærvej 18, Kølkeær 9714 7150
Birgitte Götze, Østergade 57, 7430 Ikast 9720 8712

Sekretærhjælp:
Birgitte Christensen, Norgesvej 5 9712 2677

Rengøring:
Henning Jensen, Enggårdvej 1E, Snejbjerg 9716 1493

Kirketjener og graver (i Hammerum):
Dorthe Hansen, Tjørnevej 4, Hammerum,
(telefonid 8-14 på hverdage) 9711 8414

Kirketjener (Herning Valgmenighedskirke):
Peder Brændgaard, Emil Reesens Vej 1 9712 0254

Gravermedhjælper (i Hammerum):
Henriette Stenholt, Skyggevej 53, 7441 Bording

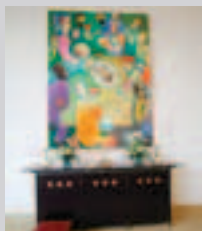
Køkkenhjælp:
Inga og Jens Fløe, Snejbjergvej 39 9716 4057

Havemand:
Carl Agesen, Korsørvej 34 9722 4449

Forretningsførere:
(Herning) Grethe Nielsen, Stormosevej 11,
Studsgaard 3069 0335
(Gjellerup) Birgitte Götze, Østergade 57, 7430 Ikast 9720 8712

*Hvor intet andet er noteret, er postadressen 7400 Herning.
Mailadresser til ovennævnte personkreds kan findes på hjemmesiden: www.h-g-valgmenighed.dk*

Gudstjenester

	Herning:	Hammerum:
2. oktober	Fælles m. Hammerum	kl. 9.00 Solveig Bøye
9. oktober	Ingen (Fælles efterårsmøde i Bøvling, se kalender)	
16. oktober	kl. 10.30	kl. 9.00
23. oktober	kl. 9.00	kl. 10.30
30. oktober	kl. 10.30 (kirkekaffe)	kl. 9.00
6. november	kl. 9.00 Allehelgen	kl. 10.30 Allehelgen (kirkekaffe)
13. november	kl. 10.30	kl. 9.00
20. november	kl. 9.00	kl. 10.30
27. november	kl. 11.00 (kirkekaffe)	kl. 9.30
4. december	kl. 16.00 Familiegudstjeneste	Fælles med Herning (se kalender)
5. december	kl. 19.00 (fælles m. H.U.F.H., se kalender)	
11. december	kl. 11.00	kl. 9.30
18. december	kl. 9.30	kl. 11.00 (kirkekaffe)
Juleaften	kl. 16.30	kl. 15.00
Juledag	kl. 11.00	kl. 9.30
2. juledag	kl. 11.00	Fælles med Herning
Nytårsdag	Fælles med Hammerum	kl. 16.00
5. januar	Fælles med Hammerum	kl. 19.00 Hellig Tre Konger (se kalender)

NB! Bemærk de ændrede gudstjenestetider fra 1. s. i advent d. 27. november.

Besøg af præsten på sygehus eller i hjemmet kan altid finde sted. Jeg kan desværre ikke altid vide, hvornår det ønskes. Derfor beder jeg venligst om, at man ringer til mig eller på anden måde giver besked, når der er brug for det.

Se endvidere: www.h-g-valgmenighed.dk

Kirkekørsel: Ring til Herning Taxa, 9712 0777, senest 2 timer før gudstjenesten. Angiv ved bestilling udtrykkeligt, at det drejer sig om kørsel til Herning eller Hammerum Valgmenighedskirker. Hvis ikke andet aftales, afhenter Taxa ved kirken en time efter gudstjenestens begyndelse. Ordningen gælder for medlemmer i Herning kommune. En egenbetaling på kr. 15 lægges i våbenhuset ved ankomst til kirken.

NB! Vær opmærksom på, at der også kan benyttes kirkebil til de gudstjenester, der er fælles for Herning og Gjellerup.